הישן תחת המטה פרק שני סוכה כו.

משום ר' שילא אמרו חתן פטור. מקריאת שמע דעריך ושאר כני חופה חייבין ולית להו להני תנאי העוסק במצוה פטור מן המצוה: **תגריזן.** הלוקחין מהן כדי למכור ולהמליאן לעריך להם: **מכלא.** לגלית: **הולכי דרכים כיום פטורין מן הסוכה כיום.** דכתיב בסוכות תשבו[ם] כעין ישיבת ביתו תשב כדרך שכל השנה אינו נמנע מלכת בדרך בסחורה כך כל ימות החג שאינו יוסב עוד לא הצריכו הכתוב למנוע: **הולכים לדבר מצוה פטורין כיום וכלילה.** אף על פי שאין הולכין אלא כיום ומשום דטרודים ודואגים בממשכת המצוה ובתיקוניה פטורין מן המצוה: **שלוחי מצוה אנן.** שבאנו לשמוע הדרשה ולהקביל פני ריש גלותא: **ארקפא.** על שפת הנהר: **שומרי גנות ופרדסין.** אין זזין משם: **כעין תדורו.** כדרך שהוא דר כל השנה כביתו הזקיקתו תורה להניח דירתו ולדור כאן בסוכה עם מטותיו וכלי תשמישו ומצעותיו וזה אינו יכול להכיאן שם מפני הטורח: **פרצה קוראה לגנב.** משל הדיוט הוא ואף כאן הגנב רואה אותו יושב בסוכה בלילה והוא נכנס וגונב הפירות לרוח אחרת: **כריא דפירי.** כרי של פירות שהוא תמיד לפניו ויכול לשומרן ואין כאן פרצה קוראה לגנב: **רבי יוסי בריבי.** יוסי החכם חריף שבדורו והוא ר' יוסי בן חלפתא: **למגנא בכילא.** ואע"פ שיש לה גג וגבוהה עשרה והוי כאהלו חוץ לסוכה: **משום בקי.** ליגלג"ש: **סרחא דגרגישתא.** קרקע לגנה שהיו טמין בה קרקעית הסוכה: **מצטער.** שהסוכה מצערתו: **תרתי או תלת.** שתים או שלש פעמים יתן לתוך פיו מורשיל"ש: **דדטעים בר בי רב ועייל לגלה.** בנוקר כשהולכין לבית המדרש ודואג שמא ימשכו השמועות וטועם מלא פיו ושותה: **ירדס.** שמא תחטפנו שינה ויצן קבע: **אכל לא שינה קבע.** שמא יפיח בהן: **מוסר שינתו לאחר.** אומר לחכרו אם אדם העירני: **ערבך ערבא לגריך.** שמא אף הוא ישכב ויצן: **כין ברביו.** דודאי לא ירדס: **רבא אמר.** לשמא ירדס לא מיישינן הלכך בתפילין שרי ואוכה היינו טעמא דאסור שינת ערלאי לפי שאין קבע לשינה ואין כה מילוק בין קבע לערלאי לענין סוכה שאין אדם קובע עצמו לשינה שפעמים שאינו אלא מנמנם מעט ודיו בכך הלכך זו היא שינתו ובני תפילין דטעמא שמא יפיח בהם ולאו משום איסור שינה בגיים פורתא לא אתי לידי הפסה: **דנקיט להו בידיה.** לא קבע ולא ערלאי שמא יפלו מידו: **דמנתי כריסיה.** ערלאי מותר וקבע אסור שמא יפיח: **דפרים סודרא עלייהו.** הניחם אצל מראשותיו בין קבע בין ערלאי דלא נתנה תורה למלאכי השרת: **וראה קרי.** צריך לסלקן מראשו בעוד הקרי עליו: ולא

חתן פטור מקריאת שמע. דעריך ושאר כני חופה חייבין לית להו להני תנאי העוסק במצוה פטור מן המצוה כדפירש בקונטרס וקשיא דאי לית להו מ"מ יתחייב חתן בסוכה ומשמע דבחתן פוטר יותר מת"ק לכך נראה דקסבר חתן אין יכול לכוין דעתו כלל אפי' בספוק דאשון אבל שאר כני חופה יכולין לכוין ואקריאת שמע לחודיה קאי וכבולהו אחריני מודי לת"ק: **ומכל מצות האמורות בתורה.** מאי דאיצטריך למיתנא הני אגב דתנינהו בברייתא קמייתא: **הולכי** דרכים ביום. כל זה נפקא מתשבו כעין תדורו שכשם שאדם בביתו אינו נמנע מלאחת לדרך וכן מצטער דפטרו לעיל מן הסוכה היינו מתשבו כעין תדורו דאין אדם דר במקום שמצטער: **וחייבין בלילה.** כשאדם לן בלילה בייסוב: **פרצה** קוראה לגנב. לאו משום דלית ליה לרבא דרשה דתשבו כעין תדורו דברייתא היא לקמן בפירקין (דף כח:):

ואפילו חש בעיניו. אע"פ שאין בו סכנת עין דסכנת אחר בסכנת נפשות אפילו לחלב עליו את השבת כדמוכח פרק אין מעמידין (ע"ז דף כח.) גבי עין שמרדה: **משום** בקי. ואע"פ שבפ"ק (דף יח.) דרש רבה בר רב הונא מותר ליתן בכילת תחיים אע"פ שיש לה גג ואע"פ שגבוהה עשרה אין הכא (ה) (כרבה) כדפירשתי שם: **תרתי** (או) תלת. פירש בקונטר' שתים או שלש פעמים יתן לתוך פיו מורשי"ל בלע"ז ויש ספרים שכתוב בהן תרתי תלת ביעי והכל אחד כדמוכח (לקמן) גבי לימא מיהו מיוכתיה דרב יוסף ואביי דשיעור בית הבליעה כגילה ולבסוף מסיק כדטעים לורבא מדרבנן ואזיל לגלה שזה מלא פיו דהיינו כגילה ושיעור זה דוקא בפת דפירי לאו בעו סוכה כדמסיק פרק בתרא דיומא (דף עט: ופס) דקבע דידהו כאכילת ערלאי דפת: **אבל** שינת קבע לא. והא דאמרי' פרק במה טומנין (שבת דף מט. ופס) תפילין לריכין גוף נקי כאנישא בעל כנפים ואמר אביי שלא יפיח בהן ורבא אמר שלא יתן בהן לאו דשרי אביי ליתן בהא אמר אביי גופיה הכא אלא קסבר אע"פ שאינו זהיר בשינה כאנישא מניחן ליון דזהיר שלא יפיח בשינה גופה אינה אלא גזרה שמא יפיח: **הישן בתפילין.** מתוך הלשון משמע דרבי יעקב שרי אפי' שינת קבע דאי לאו הכי במאי פליגי וי"ל דכולהו מודו בשינת קבע דאסיר ופליגי במילתא דרבי נתן דבסמוך דשרי ליתן בתפילין ביום שאין דרכו ליתן שינת קבע ובלילה מולן אפילו בשינת ערלאי דלמא ממליך ויתן שינת קבע ור' יעקב לא מיירי דלמא ממליך:

משום רבי שילא אמרו חתן פטור והשושבינין וכל בני החופה חייבין תניא א"ר חנניא בן עקביא כתובי ספרים תפילין ומזוזות הן ותגריהן וכל העוסקים במלאכת שמים ומשמשיהם פטורים מן המצוה ומן התפילה ומן הסוכה ומן המגילה ומן הלולב ומן הציצית ומן המזוזה ומן המעקה ומן הכלאים ומן הצרעת ומן היבום ומן החליצה ומן המעשרות ומן הבכורים ומן הביעור ומן הוידוי ומן הקריאת שמע ומן התפילה ומן הברכה ומן הדרשה ומן הישיבה בסוכה ומן הנטילת לולב ומן הנטילת ידים ומן הקריאה בתורה ומן הקריאה בנביאים ומן הקריאה בכתובים ומן הלימוד לבנו ומן הלימוד לרבו ומן הנישואין ומן הגירושין ומן הבעילה ומן הכיסוי ומן הפדיון ומן הזבחים ומן הנסכים ומן הבכורים ומן הבכור ומן הבהמה הטמאה ומן הבהמה הטהורה ומן הנבלה ומן הטרפה ומן שילוח הקן ומן הכסוי הדם ומן הלקיחה ומן הנחלה ומן הגרושה ומן הצרה ומן הבית ומן הנר ומן הבגד ומן הבגד שיש בו ד' כנפות ומן הבגד שיש בו ד' כנפות ומן הבגד שיש בו ד' כנפות